

ת"פ 61087/12/18 - מדינת ישראל נגד אחמד מתאני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 61087-12-18 מדינת ישראל נ' מתאני

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אחמד מתאני

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד איריס פיקר

ב"כ הנאשם: עו"ד דוד זילברמן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת **החזקת נשק ותחמושת**, לפי סעיף 144(א) רישה וסיפה בחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 14.4.17 נפרץ בית ונגנב ממנו אקדח מסוג סמית ווסון (להלן: "האקדח"). ביום **19.12.18 בשעת ערב החזיק הנאשם בקיוסק בקלנסואה את האקדח כשהוא טעון במחסנית ובה 15 כדורים. הנאשם נטל את האקדח הטעון והחזיקו על גופו. סמוך לאחר מכן נעצר על ידי המשטרה.**
3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. עוד הוסכם שהמאשימה תעתור לעונש ראוי של 14 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס וההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 24, סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות ובהמשך למד במשך 3 שנים לימודי הנדסה במכללת אריאל. לימודיו הופסקו בעקבות מעצרו בתיק הנוכחי. במקביל היה שחקן כדורגל ושימש קפטן בקבוצתו. מאז תום לימודיו התיכוניים עבד בעבודות מזדמנות. הנאשם נעדר עבר פלילי. במפגשים עם שירות המבחן התמקד בהפגנת תפקודו החיובי לאורך השנים לרבות לימודיו, היותו שחקן כדורגל, אירוסיו ותמיכתו הכלכלית בבני משפחתו. ביחסו לעבירה בה הורשע, מסר שבאותו הבוקר בו נתפס, מצא את הנשק והתחמושת, בסמוך למקום עבודתו, הוא

הסתירו בקיוסק והתכוון באותו היום לדווח על כך למשטרה, אולם בטרם הספיק לעשות כן המשטרה ביצעה חיפוש ותפסה את הנשק. שירות המבחן מתאר ניסיונות חוזרים להבין מהנאשם את הרקע והמשמעות של ביצוע העבירה ובפרט על רקע תפקודו החיובי, אולם הנאשם התקשה להתייחס לדפוסי התנהגות בעייתיים, עמדות שוליות או סכסוכים בהם מעורב. גישתו לא אפשרה בחינה מעמיקה של נסיבות ביצוע העבירה, מניעה והרקע העומד בבסיסה. הנאשם התייחס לסיכון הכרוך בהחזקת נשק ובידיעת גורמים שוליים כי מחזיק בנשק. הנאשם ביטא חרטה בגין התנהגותו וצער על המחירים האישיים והמשפחתיים הכרוכים בכך. שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם בעל ערכים חברתיים נורמטיביים בדרך כלל, שאינו מאופיין בסף תסכול נמוך או בדפוסי התנהגות אלימים, אשר הצליח להתנהל במישורי חייו השונים באופן תקין, על אף הקשיים הכלכליים עמם התמודדה משפחתו. **כגורמי סיכון להישנות ביצוע עבירות, מנה שירות המבחן את חומרת העבירה, קשייו בנטילת אחריות על התנהגותו בעבירה, מתן אינפורמציה סלקטיבית ומגמתית הממוקדת בתפקודו החיובי, חשדנות וקושי במתן אמון בגורמי סמכות וטיפול, באופן שלא אפשר בדיקה מעמיקה של נסיבות מעורבותו העבירה. כגורמי סיכוי לשיקום, מנה שירות המבחן את תפקוד החיובי של הנאשם במישורי חייו, היעדר עבר פלילי, מיומנויות תקשורת תקינות, עצמאות בהתנהלותו וביטוי חרטה על התנהגותו והבנה למחירים הכרוכים במעורבותו בעבירה. שירות המבחן התרשם מרמת סיכון נמוכה למעורבות בהתנהגות אלימה בעתיד ובאם תתרחש אלימות תוצאותיה צפויות להיות ברמה בינונית. נוכח גישתו המתוארת של הנאשם, אשר לא אפשרה בדיקה ראשונית של מניעי התנהגותו, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית שיקומית בעניינו. נוכח תפקודו החיובי בדרך כלל, סברו כי יש להימנע מהטלת עונש של מאסר בפועל אשר עשוי להביא להידרדרותו, ויש להטיל עליו מאסר שירוצה בעבודות שירות.**

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר, הערך המוגן שנפגע בעבירה הוא הגנה על ביטחון הציבור. החזקת נשק מסוג אקדח יוצרת סיכון שהנשק יגיע בסופו של יום לגורמים אשר יעשו בו שימוש למטרות פסולות - עברייניות או ביטחוניות, לרבות הסיכון לפגיעה בגוף או בנפש. בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יש לתת את הדעת לפוטנציאל הנזק. כאשר מוחזק אקדח טעון בקיוסק, קיים סיכון לפליטת כדור שיפגע באחד ממבקרי הקיוסק, אף בשגגה. מדובר בנאשם ללא עבר פלילי. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר המלמד כי הנאשם סטודנט להנדסה, כדורגלן מוצלח מאוד ורמת המסוכנות לביצוע עבירה דומה, הוערכה כנמוכה. שירות המבחן אמנם לא בא בהמלצה להליך טיפולי, אך המליץ על עונש של עבודות שירות. המאשימה מבקשת שלא לקבל את המלצת שירות המבחן, שכן אף אם הנאשם ללא עבר פלילי והיה אדם נורמטיבי עד לביצוע העבירה, הוא התקשה לקחת אחריות על התנהגותו, מסר אינפורמציה סלקטיבית, כשרב הנסתר על הגלוי. המאשימה עתרה, בהתאם להסדר, לעונש של 14 חודשי מאסר בפועל.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד דוד זילברמן, מעובדות כתב האישום עולה שהנאשם לקח את הנשק על גופו ואז גם הגיעה משטרה ובכך נפתרו כל ההתלבטויות שהיו לו מה לעשות עם הנשק. עבור הנאשם רגע מציאת הנשק והגעת המשטרה, הוא רגע תחילתו של גיהינום. מדובר באדם שמסלול חייו הוא נורמטיבי, אף ברמה של הצטיינות. סטודנט מצטיין, כדורגלן מצטיין, קפטן נבחרת, שחשב שלא טוב שאקדח יהיה זרוק ברחוב. הוא הבין שלהחזיק דבר כזה משמעו הבאת אסון לפתחו. כשהוא הגיע

למעצר, הוא הפסיק לאכול, היה שבר כלי ונותר כך. הנאשם למד את הלקח בדרך הקשה. הוא הסביר לשירות המבחן שהוא רצה להתקשר למשטרה. הוא פחד להתקשר ורצה שמי ממקורביו יסייעו לו. הוא קיבל שיעור לכל החיים. לימודיו נקטעו וכך גם העיסוק בספורט. הנאשם מצוי בתנאי מעצר בית בהרחקה מביתו, אמנם בשלב מסוים נפתחו חלונות ואושר לו לצאת לעבודה, אך מיום שחרורו ממעצר ועד לתחילת חודש מאי הנאשם שהה בתנאי מעצר בית מוחלט ללא יכולת להמשיך בחייו. על אף החומרה שבעבירת החזקת נשק, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם לא רצה שהנשק יגיע לידיים אחרות, שכן בקיוסק עובדים אנשים נוספים. רואים את העובדה שהוא נטל את הנשק וכמה דקות לאחר מכן הגיעה המשטרה. מדובר בנשק מסוג אקדח שאינו נחשב כנשק התקפי, שהוחזק לפרק זמן קצר ביותר. שירות המבחן ממליץ שלא להשית עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח ומציין כי עונש מאסר עשוי לדרדר אותו. שירות המבחן הוא גוף אובייקטיבי ולא ניתן להתעלם מעמדתו זו. מדיניות הענישה בעבירות אלה ידועה, ואולם ישנם פסקי דין שחורגים ממדיניות הענישה הרגילה כאשר ישנן נסיבות מיוחדות, גם כשהנסיבות קשורות לנאשם ולא לעובדות כתב האישום. כאשר מדובר בנאשם נורמטיבי, אירוע כזה מותיר כתם בחייו. בסופו של דבר לא מדובר כאן בעניין רגיל של החזקת נשק עבריינית ורואים זאת בתסקיר ובפרט בהמלצה הקובעת שעונש מאסר בפועל יביא להידרדרותו של הנאשם. המאשימה פעלה לפני משורת הדין בשלב המעצר והוא שוחרר. ההגנה עותרת להשתת עונש שאינו מאסר בפועל.

7. הנאשם הביע חרטה, ביקש להמשיך בחייו, לעבוד ולסיים את לימודיו. למד לקח חשוב. אינו קשור למשפחות פשע או לעבריינים, גדל בבית טוב.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
9. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הוא הגנה על בטחון הציבור. החזקת נשק חם, מסוג אקדח, יוצרת סיכון שהנשק יגיע בסופו של דבר לגורמים אשר יעשו בו שימוש למטרות פסולות, פליליות או ביטחוניות, לרבות פגיעה בגוף או בנפש.

בית המשפט העליון, מפי כב' השופט נ' סולברג, עמד על חומרת עבירות בנשק בע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' בסל (8.3.17)**:

"בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתן של עבירות נשק, ובכללן עבירות של החזקת ונשיאת נשק, תוך שהוא מציין את חומרת המעשה ואת פוטנציאל הנזק הכרוך בו. נשק המתגלגל מיד ליד עלול להגיע לידי גורמים עברייניים או לפעילות ביטחונית, פגיעתו הרעה מורגשת ומהווה איום על שלום הציבור כולו; כתוצאה מכך גדל ההכרח להרתיע את היחיד והרבים מפני עיסוק בכך. לא אחת גם צוין כי קיימת מגמת החמרה הדרגתית בעונשים המושטים על עבריינות נשק".

בית המשפט העליון, מפי כב' השופט ע' גרוסקופף, חזר לאחרונה והדגיש את מגמת החמרה בעבירות נשק, על סוגיהן השונים, בע"פ 5446/19 **מדינת ישראל נ' הוארי (25.11.19)**:

"בשנים האחרונות, עמד בית משפט זה פעם אחר פעם על החומרה היתרה שבביצוע עבירות נשק, וזאת בשל הסיכון הממשי לשלום הציבור והפגיעה בערכים המוגנים של שלמות הגוף וחיי אדם הטמונים בעבירות אלו. לאור כך, ננקטת מגמת החמרה ברמת הענישה של המורשים בעבירות נשק,

כך שזו תבטא באופן הולם את פוטנציאל ההרס הרב הגלום בהן".

כך גם כב' השופט י' אלרון בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (5.11.19) הדגיש לאחרונה את מגמת ההחמרה בעבירות נשק (הגם שהדברים נקבעו במקרה חמור שבו אף נעשה שימוש בנשק):

"בית משפט זה לא נותר אדיש למול השימוש הגובר בנשק חם, והדגיש לא אחת את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה כלפי השימוש בו לשם פתרון סכסוכים. זאת במיוחד כאשר השימוש בו נעשה בסביבת בתי מגורים..."

בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך...

נמצא אפוא כי בנסיבות דהיום, ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר על מנת להרתיע עבריינים פוטנציאליים משימוש בו כאמצעי ליישוב סכסוכים".

ובאותה פרשה הוסיף כב' השופט מ' מזוז את הדברים הבאים:

"ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת "ייבוש הביצה" המשמשת ערס לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן".

10. על חומרתה של עבירת החזקת הנשק ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי שנקבע לה בחוק - 7 שנות מאסר.

11. עבירת החזקת נשק היא עבירה שהוכרה בפסיקה "כמכת מדינה" ו"כמכת אזור" שפגיעתה בביטחון הציבור היא קשה, גם אם לא הוכח שנעשה שימוש פלילי בכלי הנשק ועל כן מצדיקה ענישה משמעותית (ראו עפ"ג 27417-11-15 (מח' מרכז לוד) **מדינת ישראל נ' עבד אל רחים** (17.1.16); עפ"ג (מח' מרכז לוד) 15337-10-14 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (7.12.14)).

12. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא **ברף בינוני**. בהקשר זה נתתי דעתי לכך שהנאשם ביצע עבירה של החזקת נשק, שהעונש המרבי שנקבע לצידה הוא של 7 שנות מאסר, לעומת עבירה של נשיאת נשק שהעונש המרבי לצידה הוא של 10 שנות מאסר. עוד יש לתת את הדעת לכך שעסקינן בנשק מסוג אקדח, שהוא פחות חמור מתת מקלע בשל פוטנציאל הנזק הרב יותר של תת מקלע.

13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שלעבירה לא קדם תכנון מוקדם. פוטנציאל הנזק שצפוי להיגרם בעבירות נשק בכלל הוא רב וכולל פגיעה בגוף ובנפש. פוטנציאל הנזק קשור לחשש מפני הגעת הנשק לידי אחרים שעלולים לעשות בו שימוש במכוון או בשגגה. קיימת חומרה בכך שהאקדח הוחזק על גופו של הנאשם, בקיוסק, כשהאקדח טעון במחסנית מלאת כדורים. בפועל לא נעשה שימוש בנשק ולא נגרם כל נזק מוחשי, והנשק נתפס על ידי המשטרה. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה אינן ברורות. לא ניתן לקבל את טענת הנאשם לפיה החזיק בנשק כדי למנוע מאחרים להחזיק בו וזאת מיד לאחר שהבחין בנשק, כשהתכוון לדווח על כך למשטרה. עובדות אלה אשר נוגעות לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לא פורטו בכתב

האישום המתוקן שבו הודה הנאשם, ולא הוכחו. ממילא הנאשם לא הודיע למשטרה על הימצאות הנשק, אלא הנשק נתפס ברשותו על ידי המשטרה.

14. בשלב בחינת מדיניות הענישה הנוהגת יש לתת את הדעת לדבריה של כב' השופטת ע' ברון בע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (18.07.19):

"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור וביטחונו הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק. הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני הן לפעילות עבריינית... לפיכך, קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי..."

בעניין זה ראו גם דברי כב' השופטת (כתוארה אז) א' חיות בע"פ 8846/15 **דראז נ' מדינת ישראל** (13.3.16):

"בית משפט זה עמד לא פעם על החומרה הרבה הטמונה בהחזקה ובנשיאה של נשק שלא כדין ועל הצורך להרתיע מפני ביצוע עבירות כאלו בדרך של הטלת עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח, גם כאשר מדובר בנאשמים נורמטיביים ונעדרי עבר פלילי".

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 3288/14 **מדינת ישראל נ' קריספיל** (24.8.14), התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת נשק והחזקת נכס החשוד כגנוב. הנאשם החזיק באקדח טעון במחסנית ובה 7 כדורים ובמשתיק קול. לחובת הנאשם עבר פלילי. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 6 חודשי מאסר ל-22 חודשי מאסר בפועל** וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי יש מקום להחמיר בעונש והעמידו על **18 חודשי מאסר בפועל**.

ב. בע"פ 5646/15 **תיהאווי נ' מדינת ישראל** (14.2.16), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק בצוותא. הנאשם החזיק באקדח טעון במחסנית מוסלק מתחת לשטיח ברכב. בית המשפט המחוזי קבע כי **מתחם העונש הינו בין 9 חודשי מאסר ל-3 שנות מאסר**. הנאשם צעיר, בעל עבר פלילי קל, ניהל אורח חיים נורמטיבי. נידון ל-**15 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון הפנה לחומרת עבירת החזקת הנשק ולהיותה מחייבת ענישה מרתיעה ודחה את הערעור.

ג. בע"פ 2398/14 **אלהזייל נ' מדינת ישראל** (8.7.14), דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק ותחמושת. הנאשם החזיק ברכבו אקדח ובו מחסנית עם 8 כדורים וקופסה ובה 38 כדורים נוספים. נאשם בעל עבר פלילי שאינו מכביד. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **13 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון הדגיש את מדיניות החמרה בענישה בעבירות נשק ואת חומרתה של העבירה כמו גם את שיקולי ההרתעה.

ד. בע"פ 5604/11 **נאסר נ' מדינת ישראל** (5.10.11), דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת של החזקת נשק ותחמושת. הנאשם החזיק באקדח מסוג ברטה ובמחסנית ובה 8 כדורים, אשר נתפסו בביתו בעת עריכת חיפוש. בית המשפט הניח שהאקדח לא היה תקין. עברו הפלילי אינו מכביד וחלקו התיישן. בית המשפט המחוזי גזר עליו **12 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. בית המשפט עליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשם ראוי והפנה לכך שלא אחת עמד בית המשפט על החומרה היתרה של עבירה זו המחייבת מתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופה מסוימת.

ה. ברע"פ 2281/15 **חדיג'ה נ' מדינת ישראל** (27.4.15), דחה בית המשפט העליון את בקשת רשות הערעור בעניינו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של החזקת נשק. בחצר ביתו של הנאשם נמצא במהלך חיפוש אקדח, שתי מחסניות ו-18 כדורים העטופים בשקית ומוטמנים באדמה. בסלון הבית נמצא גם סמן ליזר. בית משפט השלום השית על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של הנאשם והעמידו על **10 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת על ידי בית המשפט המחוזי אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת והראויה בהתאם לנסיבות ודחה את הבקשה.

ו. בע"פ 2826/19 **מרעאנה נ' מדינת ישראל** (11.7.19), קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק. הנאשם נענה לבקשת גיסו לקחת ממנו אקדח ומחסנית ולהחביאם בבית הנאשם בשל חשש הגיס שהמטרה תאתר את האקדח בביתו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 9 לבין 24 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי גזר הדין מתון ומאוזן, ואולם לאור הנסיבות המיוחדות של התיק, והמחיר ששילם הנאשם בגין שיתוף הפעולה שלו עם רשויות אכיפת החוק, יש להקל עמו והעמיד את העונש **9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות**.

ז. ברע"פ 4559/16 **נוסיראת נ' מדינת ישראל** (22.6.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של החזקת נשק ותחמושת. בית משפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות, תוך חריגה לקולה **ממתחם של 9 עד 24 חודשי מאסר בפועל**. נאשם ללא עבר פלילי, והוגש בעניינו תסקיר חיובי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור על קולת העונש, והעמיד את עונשו על **9 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת על הנאשם על ידי בית המשפט המחוזי הוא ראוי, מאזן היטב בין חומרתה הרבה של העבירה לבין נסיבותיו המקלות ודחה את הבקשה.

ח. ברע"פ 1246/17 **מטר נ' מדינת ישראל** (12.3.17), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק ותחמושת. הנאשם רכש אקדח ושתי מחסניות וכדורים, והחזיקם בביתו. נאשם נעדר עבר פלילי. הוגש תסקיר חיובי של שירות המבחן. בית משפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי הרף התחתון של המתחם צריך לעמוד על 9 חודשי מאסר, והחמיר בעונשו לעונש של **9 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת על ידי בית המשפט המחוזי הוא ראוי ודחה את הבקשה.

ט. בע"פ 8846/15 **דראז נ' מדינת ישראל** (13.3.16), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק לצד הפרעת שוטר במילוי תפקידו. הנאשם החזיק באקדח גנוב, שתי מחסניות וכדורים, וניסה לחמוק עם האקדח משוטרים שחיפשו בבית משפחתו. נאשם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, תסקיר המליץ על עבודות שירות. בית המשפט קבע **מתחם שבין 7 ל-20 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על הנאשם **7 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון הפנה לחומרה הרבה של עבירת החזקת נשק ובצורך להרתיע מפני ביצוע עבירות אלה בדרך של הטלת עונשי מאסר בפועל גם כאשר מדובר באנשים נורמטיביים ונעדרי עבר פלילי.

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם** הוא החל מ-9 חודשי מאסר בפועל (אשר ככלל ראוי שיינשאו מאחורי סורג ובריח) ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל.

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה. עיון בתסקיר שירות המבחן, על אף המלצתו החיובית להטלת עונש מאסר בעבודות שירות, אינו מצביע על שיקומו של הנאשם או על סיכויי שיקומו, באופן אשר יצדיק חריגה לקולה מהמתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם כבן 24, אשר ניהל לאורך השנים אורח חיים נורמטיבי ותקין. בעת ביצוע העבירה היה סטודנט להנדסה במכללת אריאל, ובמקביל שחקן כדורגל מקצועי, ואף קפטן בקבוצתו, והוא עבד לפרנסתו. הנאשם נעדר עבר פלילי. מובן הדבר כי הטלת עונש של מאסר ממושך תקשה על הנאשם לנוכח מאפייניו והיותו של המאסר ראשון עבורו. כן מובן כי עונש מאסר יקשה גם על משפחתו וזאת לאור תמיכתו הכלכלית של הנאשם בבני משפחתו. מעורבותו של הנאשם בעבירה ומעצרו בעקבותיה הובילו להפסקת לימודיו והרחקתו מביתו במסגרת הליכי המעצר והשחרור. סביר שעצם ההרשעה בעבירה זו כמו גם הטלת עונש מאסר יהוו קושי עתידי בכל הקשור להתפתחות תעסוקתית. הנאשם הודה ונטל אחריות, ואולם שירות המבחן התרשם מקושי של הנאשם בנטילת אחריות להתנהגותו בעבירה, כשהוא מוסר אינפורמציה סלקטיבית ומגמתית באופן שלא אפשר בדיקה של נסיבות העבירה ומניעה.

19. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** וזאת בשים לב לקשייו של הנאשם בנטילת אחריות וקשייו במסירת אינפורמציה בכל הקשור בנסיבות העבירה ומניעי התנהגותו. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם, וזאת נוכח שכחותן הרבה של עבירות הנשק במחוזותינו והחשיבות החברתית הרבה של צמצום תופעה זו.

20. באיזון בין השיקולים השונים, ולאחר שנתתי דעתי אף להסדר הטיעון ולהמלצת שירות המבחן, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו התחתון יחסית של מתחם העונש, אך לא ברף התחתון, ולא בעבודות שירות, לצד קנס כספי מתון ועונש מאסר מותנה.

סוף דבר

21. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **10 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו מיום 19.12.18 עד 26.12.18.
עמוד 7

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 9.2.20. עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת נשק מסוג פשע.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת נשק מסוג עוין.

ד. קנס כספי בסך של 1,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.3.20. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי. ככל שקיימת הפקדה בהליך המעצר ישולם הקנס מתוך ההפקדה, לבקשת הנאשם.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט כסלו תש"פ, 17 דצמבר 2019, בנוכחות הצדדים.